

Noget om Magnus Skov

Jeg var i lære hos radioforhandler Magnus Skov i Toftlund fra 1950 til 1954 og fik svendebrev som radiomekaniker. Men har siden aldrig arbejdet som sådan, efter aftjent værnepligt arbejde jeg et par år som radartekniker hos Tema, hvorefter jeg læste til elektronikingeniør. Og har til min pension haft job i Danfoss.

Hver morgen kl. lidt i 9 kørte Magnus Skov sin Fiat 500 Topolino model 1936 ud af garagen i Bevtoft. Søsteren han boede sammen med, stod parat med den store sorte taske indeholdende madpakken og en renvasket gul kittel. Et kvarter efter var turen til Toftlund tilbagelagt. Skov kørte med adstadigt tempo, bilen havde også kun 13 HK. Han parkerede i indkørslen mellem Frosch Hotel og den af familien Husmann ejede ejendom i Søndergade, som husede Skovs radioforretning. I denne bygning var desuden en filial af Haderslev Bank, Petersens papirforretning og Fredensborgs mælk og brøddudsalg.

Butikken blev af først ankommende lærling – der var som regel kun 'en – åbnet kl. halv 9, skov havde for vane straks efter sin ankomst ved godt 9 tiden, at lufte ud i butik og værksted. Han stillede sig da ude i butiksdøren iført sin gule kittel og udvekslede morgenhilsener med barbør Holdt og isenkræmmer Agerup på den anden side gaden. Slagtermester Popp deltog ikke i disse ceremonier, han var for længst i gang med morgenslagtingen.

Præcis kl. 12 middag hentede Skov en halv sød inde hos Fredensborg. Den nød han halvdelen af til madpakken. Flasken med den resterende mælk stillede han udenfor kontoret, hvor den stod resten af ugen. Det var så yngste lærlings opgave hver lørdag eftermiddag at tømme og rense ugens 6 flasker og returnere dem til Fredensborg.

På den tid var Skovs radioforretning den eneste af sin slags i Toftlund, så hele byen og omegn inklusiv det meste af Bevtoft var hans kunder. Reparation af radioapparater var en stor del af forretningen, da der i 1950'erne var mange apparater fra anden verdenskrigs tid, og de var ikke ret pålidelige.

Skov handlede også med støvsugere. Når man åbnede en radio til reparation, kunne det straks konstateres på støvlaget i radioens indre, om dens bopæl var forsynet med støvsuger. Var det ikke tilfældet, kørte Skov efter endt reparation selv ud med radioen medbringende en støvsuger, som han ofte var heldig at få solgt.

Tidligere havde skov handlet med symaskiner og cykler. Og der kom af og til symaskiner til reparation. Dem tog han sig selv af. Men han fortalte meget om symaskinens betydning og udvikling, samt at de fleste fejl skyldtes at de blev smurt med for tyk olie – syrefri symaskineolie og ikke cykelolie, så kører de fast. Det er uden for pensum sagde han, så du skal ikke sige det til nogen.

Selv om Skovs forretning var godkendt til lærlinge uddannelse, måtte svendeprøven i de tider aflægges på Teknologisk Institut i København. Skov besvarede sig noget over omkostningerne i forbindelse med rejse og ophold. Da jeg kom hjem med prædikaten "Vel udført", var hans bemærkning: Christian fik "Sædeles veludført"

Nogle anså Magnus Skov vor at være lidt af en original, men jeeg satte stor pris på ham, og på hans ordknappe væsen. Skov skældte aldrig ud. Han var altid reel, men måske lidt påholdende – også med

hensyn til ros. Han var god til at lære fra sig, lagde ikke skjul på sine begrænsninger i den teoretiske side af radioteknikken med alt det nye der kom på de tider: fjernsyn, transistorer, båndoptagere og FM radio.

Magnus Skov er født i Vrå 3. juli 1897 og død i Bevtøft 6. dec. 1989.

Peter Mortensen